

TUZA BENEDEK

Pályázat az ELTE TTK HÖK

kommunikációs referensi

tisztségére

„Show must go on.”

Bemutatkozás és az 'elmúltegyév'

Sziasztok! Tuza Benedek vagyok, Egerben születtem 1999-ben, és itt is folytattam a tanulmányaimat egészen 2017-ig. Az egri Szilágyi Erzsébet Gimnáziumot elhagyva 2017 őszén kezdtem meg pályafutásomat a Kar földrajz szakján. Bár a gimnázium során nem tartoztam a Diákönkormányzatba, a gólyatáborom hatalmas változást hozott az életemben és az első perctől igyekeztem aktív tagja lenni a szakterületnek - már a táborban eldöntve, hogy leadom a mentorjelentkezésem a 2018-as rendszerbe (amellett, hogy a tanulmányok terén sem adok le a maximalizmusomból). A lelkesedés azóta sem hagyott alább, jelenleg második évemre készülök mentorként és képviselőként; ezúttal pedig szeretném a Ti támogatásokat elnyerni ahhoz, hogy tisztségviselőként is egy újabb évet kezdhsek meg!

Tavaly szeptemberben szinte azonnal elvállaltam a felkérést, bár tudatában voltam annak, hogy ezzel az időm és energiám kapacitásainak határait fogom feszegetni (tekintve, hogy pl májustól folyamatban volt egy TDK dolgozat készítése). Nem fogok hazudni: nem tudtam, miért én vagyok legmegfelelőbb a posztra, s ha *Vigh Patricia* nem kér fel erre, valószínűleg sosem pályázom meg. Hisz szinte alapvetés volt számomra, hogy én ehhez nem vagyok elég kompetens, elég összeszedett. Az első pár hónapban ennek megfelelően összeszedetlenül és rapszodikusán végeztem a munkámat, ámde a téli vizsgaidőszak után felállítottam egy rendszert, amivel új időszámítást kezdtem a munkában. A fő kommunikációs csatornák ebben a szakos csoportok voltak, és általánosságban kijelenthető, hogy amely bejegyzés ezekbe bekerül, a hallgatók 80%-ához eljut. Az események, amelyek ezt maradéktalanul megkövetelték (Gólyabál, Jeges Est, a *képviselő- és elnökválasztás*, 5vös 5km), véleményem szerint égető hibák nélkül lettek lekommunikálva, különös tekintettel az érdekképviselési választásokra. Így a tavaszi félévben már tényleg méltónak éreztem magam arra, hogy ezt a tisztséget betöltssem, és valóban sikerült még kijebbn tolni kapacitásom határait. Nemrégiben véglegesítettem az idei gólyatábor kommunikációs tervét is. Erősségeim közé sorolom, hogy reggel 6 óra és éjfél között szinte bármikor képes vagyok percekben belül válaszolni, illetve jó a *fogalmazóképességem és a helyesírásom*, ami a posztok írásánál elengedhetetlen. Gyengeségeim az olykor lassú reakcióidőm és a feledékenységem, viszont a munkában még mindig kevesebbszer esik meg, hogy valamit elfelejtek, mint a saját dolgaimat illetően.

Mint kommunikációs referens, nemcsak a TTK HÖK-ben vagyok jelen, hanem az ELTE HÖK Kommunikációs Bizottságban is. Az első bizottsági ülésekre kissé félszegen indultam el, hisz ismeretlen közegbe igyekeztem, akik már összeszokott csapatot alkottak. Ez a félsz hamar szertefoszlott, hiszen a társaság rögtön barátságos volt, a megbeszélések hangneme könnyed, mégis komoly (ez javarészt a kommunikációs alelnök, *Kovács Viktória* kivételes stílusának köszönhető), és persze az is összetart minket, hogy lényegében ugyanazt a munkakört végezzük mindannyian. Szerencsére a jó vélemény kölcsönös; leginkább az állandó online jelenlétem tudtam kamatoztatni a bizottságban - a visszajelzések szerint pedig én végeztem az egyik legjobban a munkát, tehát mondhatjuk, hogy „felülről” is meg voltak velem elégedve, hamar oszlopos taggá sikerült avanzsálnom. A bizottság közös munkájának látható eseménye volt az őszi Szemeszter ELTEmető névre hallgató egyetemi szintű buli és a nemrégiben rendezett EHÖK csapatépítő, melynek szervezésében jelentős részt vállaltam.

Mi a kommunikációs referens feladata?

Tájékoztatás a hallgatók felé az online és offline felületeken, a Kar képviselete az EHÖK bizottságban, hirdetések kezelése, illetve a kari és egyetemi szintű események promótálása.

Konkretizálva, és a fent összefoglaltakat kibontva a legfontosabb és leggyakoribb feladat a bejegyzések folyamatos posztolása a TTK HÖK Facebookjára. A lényegesebb dolgok szakterületi oldalakra is kikerülhetnek, a kulcsfontosságúak pedig az összes évfolyam-csoportba 2016-ig visszamenőleg (tanárszakosok esetén 2014-ig). A bejegyzések rendszerét az utóbbi félévben teljesen optimalizáltam és számtalan tényező alapján állítottam fel egy rendszert (pl. poszt fontossága és kirakás idejének kapcsolata, egyes dolgok megosztása a releváns szakterületi oldalon, időpont-elérés monitorozása, stb). A híreket, hirdetéseket sok csatornán kapom és látom. Konkrét hirdetési kérések leggyakrabban webmailben, bizottsági oldalról vagy magára a TTK HÖK Facebook oldalára érkeznek; az egyetemet vagy a Kart illető, hallgatók számára releváns hírek pedig más Facebook-portálokon jelennek meg. Jelenleg 7 oldalt monitorozok ebből a szempontból folyamatosan (*HÖÖK, EHÖK, ELTE, ELTE Alumni, ELTE TTK, ELTE Online, BEAC – ritkábban kari HÖK-ök*). Ezek mellett természetesen fontos a kari események elkészítése, megszövegezése és népszerűsítése, ami szintén a kommunikációs referens feladatkörébe tartozik. Tavaly például ilyen esemény volt az Überfúzió, a gólyatábori ötletelő, az elnökjelölti vita, a HÖÖK gyűjtéséhez kapcsolódó süteményvásár, a TéTéKás Halloween, az őszi félévet lezáró buli vagy éppen az ICE. Az idei gólyatábor körüli kommunikációs feladatokat is én látom el, melynek nemrég elkészült a kommunikációs terve (ami július 16-án rajtol, és 24-étől ritkán adjuk napi két poszt alá).

A kommunikáció a legfontosabb eszközök egyike, és a referens a külső arculatért felel (apropó arculat: a feladatok között azért nem említettem meg az arculattervezést, mert az Önkormányzat nemrég kapott új külsőt, és ezt megfelelőnek találom a következő évre is). Különösen fontos a külső kommunikáció az év legelső szakaszában, a gólyatábor idején és azt követően. Azért meghatározó időszak az első pár hónap, mert meglátásom szerint hozzávetőlegesen itt dől el, hogy hány hallgató lép majd később az érdekképviselőt rögzös útjaira, ergo hányan követnek majd minket képviselőket és tisztségviselőket a későbbi években. Ehhez már az első pillanatokban pozitív képet kell kialakítanunk magunkról, és azt a benyomást kell keltenünk, hogy valóban érdemes ezt csinálni. Természetesen ehhez minden egyes hallgató külső kommunikációja hozzátesz, vagy éppen elvesz belőle, minden ember véleményformáló erővel rendelkezik; a kommunikációs referens csak a fősodort adja meg a hivatalos felületeken, de az említett véleményformáló erőnek nagy része az ő kezében összpontosul és rajta múlik, hogy aknázza ki lehetőségeit. Pont ezért nagy felelősség is nehezedik a vállára, hiszen ha egy frissen felvett hallgatónak alapvetően valakinek pozitív a benyomása, jók az első élményei a hallgatói közéletet illetően (tetszett neki a gólyatábor, hasznos számára a mentorrendszer és/vagy nyitott a közösségre), már félig nyert ügyünk van. Ha továbbra is fenntartjuk a jó hírünket, a HÖK szimpatikus mivoltát, a kommunikáció által (is), jó eséllyel egy majdani képviselőnek/tisztségviselőnek hoztuk meg a kedvét az érdekképviselőhöz – és ezek nem egy, hanem több száz hallgatóban játszód(hat)nak le az első időszakban.

Tervek a jövő évre

Ez (is) tipikusan az a munkakör, ahol ha flottul mennek a dolgok és minden megy a maga medrében, akkor nem tűnik fel, természetesnek hat; ám mikor becsúszik egy hiba, egy késés, az azonnal észreveteti magát. Legfőbb tervem pedig az, hogy a hibák száma, amiket esetlegesen ejtek, a nullához konvergáljon, és a munkám egyedül események promótálásán és a közösségi oldalakon megosztott bejegyzések folytán váljon láthatóvá. A Facebook mellett az Instagram kezelését valóban fel kellene pörgetnem, ez az elmúlt évben nem sikerült úgy, ahogyan szerettem volna. Továbbá gondolkodtam, milyen eszközökkel lehetne közelebb hozni a HÖK munkáját a hallgatókhoz (hiszen nemcsak az újonnan felvettekre kell koncentrálnunk, ahogyan azt az előző fejezetben fejtettem ki), hanem a már meglévő bázis számára is folyamatosan biztosítanunk kell a legfrissebb híreket, történeteket a Kar hallgatói életében, és ezek olykor túlmutathatnak a megszokott Facebook-posztokon. Éppen akkor körvonalazódott bennem egy videó-sorozat ötlete (hasonló ahhoz, mint amit Vigh Patricia és Tóth Bálint készített néhányszor korábban), mikor az egyik választmányi ülésen Szabó Áron kolléga előállt a HÖKcast ötletével. Hogy ez volna-e az az extra felület, amit innentől a hallgatóknak nyújtunk, vagy emellett elfér-e még hasonló dolog, azt még pontosan nem tudom – ez függ attól is, hogy a podcast mennyire éri el célját. További tervek is léteznek itt-ott a fejemben, de jelenleg csak kósza gondolatfelhőként kergetik egymást, ráadásul a kereteiket sem tudom még pontosan, hogyan és miként lehetne őket megvalósítani. Így nem is pazarolnám tovább az idődet, kedves olvasó.

Köszönöm, hogy elolvastad, és remélem, támogatsz a szavazatoddal!

Külön köszönetet szeretnék mondani a leköszönő elnöki gárdának: *Lucának* és *Patriciának*, akik nélkül nem tartanék itt. Sok sikert kívánok az EHÖK-ben!

Budapest, 2019. június 19.